

Belangrijk is tevens dat het verbod op het gebruik van chloorhoudende hulpstoffen (bv. calciumchloride) nu ook geldt voor gewapend beton.

4 BESLUIT

In dit artikel werd ingegaan op de voornaam-

ste wijzigingen die de nieuwe norm NBN B 15-001 teweegbrengt voor de sterkteklassen, de milieuklassen en het chloridegehalte van het beton. Andere wijzigingen betreffende de consistentieklassen, de duurzaamheidseisen, de invoering van het concept 'betontype' en de verantwoordelijkheden van de voorschrijver, de producent en de gebruiker zullen in een volgend artikel aan bod komen. ■

www.wtcb.be
WTCB-DOSSIERS NR. 3/2004

Tabellen met milieuklassen en grenswaarden van de milieuklassen die overeenstemmen met de chemische aantasting door natuurlijke grond en grondwater

De slijtweerstand van een vloerbedekkingsmateriaal is een van zijn belangrijkste karakteristieken, aangezien deze de duurzaamheid van het uitzicht en het onderhoudsgemak beïnvloedt. In vroegere WTCB-publicaties (zoals TV 137 – in herziening – of TV 213) werden reeds tal van aanbevelingen geformuleerd. Om de evolutie van de intussen verschenen normen en technische referentiedocumenten in rekening te brengen en om de beschikbare informatie voor keramische tegels en natuursteentegels samen te vatten, heeft het WTCB beslist om een artikel te publiceren over de normen, de gebruiksklassen en de proefmethoden, evenals een Infofiche met een reeks praktische aanbevelingen.

Slijtage van harde vloerbedekkingen

TYPE PROEF	REFERENTIE-NORM	KERAMISCHE TEGELS		NATUURSTEENTEGELS
		GEGLAZUURD	NIET-GEGLAZUURD	
PEI	EN ISO 10545-7	X	–	–
Capon (7 cm)	prEN 14157	–	–	X
Capon (1 cm)	EN ISO 10545-6	–	X	–
Amsler	NBN B 15-223	–	X	X
Taber	ASTM D4060	X*	–	–

X : van toepassing – : niet van toepassing * : proef uit een Amerikaanse norm, die in Europa zelden gebruikt wordt voor harde vloerbedekkingen.

GEBRUIKSKLASSE VAN DE VLOER

Vóór de keuze van het materiaal moet de gebruiksklasse van de te bedekken vloer bepaald worden. De vloer van een stationshal staat immers bloot aan andere slijtbelastingen dan deze van een badkamer. Om deze reden maken de huidige normen een onderscheid tussen verschillende 'gebruiksklassen'. De definiëring van deze klassen is echter niet uniform en hangt af van het beschouwde materiaal (en dus van de norm). Zo onderscheidt men :

- 5 klassen voor geglazuurde keramische tegels (bepaald in de NBN EN 14411)
- 5 klassen voor niet-geglazuurde keramische tegels (verschillend van de vorige en bepaald in de NBN B 27-011)
- 3 klassen voor natuursteentegels (bepaald in TV 213).

Voor keramische tegels kan men eveneens ge-

bruik maken van de UPEC-classificatie (gebruikt in Frankrijk), die enigszins afwijkt van deze van de twee voornoemde normen.

GEBRUIKSGESCHIKTHEID VAN DE TEGELS

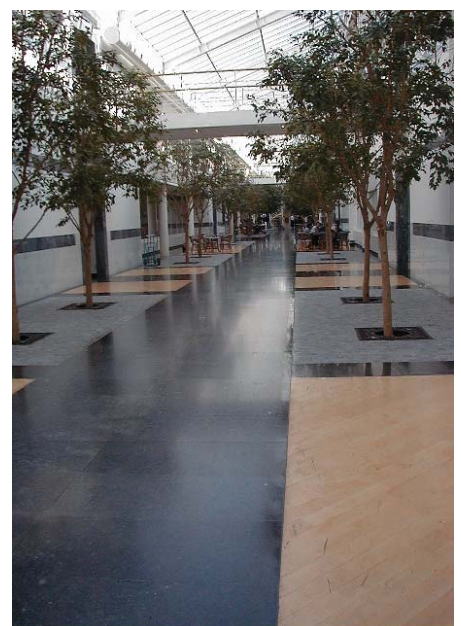
Na de bepaling van de gebruiksklasse van de vloer dient men na te gaan of de tegel geschikt is voor gebruik in deze klasse. Dit kan enkel gebeuren aan de hand van slijtageproeven in het laboratorium. Ook in dit geval is er geen uniformiteit, aangezien de proefmethode afhangt van het materiaaltipe. Bovenstaande tabel geeft een overzicht van de mogelijke proefmethoden per materiaal.

De lichtgekleurde vakjes duiden de aanbevoelen proefmethoden aan. Het gaat hier om methoden waarvoor op dit ogenblik eenduidige criteria bestaan (opgenomen in de normen of in de TV), en waarmee het mogelijk is de tegels in te delen in een welbepaalde klasse.

Om verwarring over de gebruikte proefmethode uit te sluiten, moeten de technische fi-

 Fabrice de Barquin, ir., Jörg Wijnants, ing., en Tinne Vangheel, ir.

ches van de materialen minstens de resultaten van deze proeven bevatten, evenals een verwijzing naar de correcte norm. Ook bij de vermelding van een gebruiksklasse dient verwezen te worden naar de norm (of TV) waaruit deze overgenomen is. ■

www.wtcb.be

- Volledig artikel : WTCB-Dossiers nr. 3/2004
- Infofiche